

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Weg verkeer

Een alarmerend bericht in de krant. De staat der Gilzer straten en wegen is abominabel. Even checken natuurlijk.

Gewaarschuwd door het bericht had ik me voor de zekerheid een terreinwagen aangeschaft. Maar in het begin leek het mee te vallen. Vanwege de verbouwing van de Langenbergseweg – ik vergeet steeds of je daarlangs alleen maar heen, of alleen maar terug kunt – kies ik voor de westelijke autoroute om het vliegveld. En scheer rakelings langs Molenschot. En vlak voordat ik de A58 denk over te steken, zie ik iets wat ik nog nooit gezien heb. De Noordelijke Rondweg. Met een bordje 'eigen weg' erbij, zodat ik even twijfel of ik er wel op mag. Twijfel die zich nog versterkt, omdat zich helemaal geen verkeer op het smetteloze asfalt bevindt. Wat is dit? Van wie is deze privé-rolschaatsbaan?

Misschien van die eenzame fietser die ik in de verte ontwaar? Het blijkt een autochtoon. Maar met behulp van een paar ondertitels begrijp ik dat ik gerust over zijn weg mag. Daar is ie heel makkelijk in. Dus tuf ik comfortabel langs de A58, langs Klein Zwitserland en langs de Grote Toekan. Waarna een heus ANWB-bord mij rechtsaf het centrum wijst.

Ik neem de bocht. Tenminste, dat was de bedoeling. Maar gestuurd door het noodlot, zweeft mijn rechtersvoorwiel een ogenblik later boven de daar aangelegde afgrond. Om kort daarna met een klap in het ravijn te storten. Mijn Turbodiesel 4-wheel Drive zucht een ogenblik en legt zich dan op zijn vooras te rusten. En weigert verder iedere activiteit. Hoe ik ook soebat.

Inmiddels hebben zich wat buurtbewoners rond het euvel verzameld. En die bieden goede raad: 'Je moet vooruit.' 'Nee, achteruit en dan naar rechts draaien.' 'Rechts duwen.' 'Vooraan slepen en sterk naar links draaien.' De laatste vraagt, daartoe geïnspireerd door mijn onmiskenbare uitstraling als man van de wereld, of ik soms wat coke voor hem heb. Ik geef hem een blikje.

Intussen sluiten achter mij drie grote vrachtwagens met aanhanger aan. Of ze even moeten duwen? Ik kijk een beetje zuinig naar die enorme bakbeesten en knik flauwtjes van ja. Maar ze stappen gelukkig uit en zetten, samen met de buurtbewoners, de hakken in de modder. En na een paar minuten husselen hebben ze mij weer op verharde bodem.

Ik bedank de heren en vraag ze vol ontzag hoe zij deze bocht denken te nemen.

'Gewoon doorrijen meneer. Vooral niet stoppen.'

'O,' hoor ik mezelf een beetje sullig klinken. En ter compensatie gooi ik er meteen een intelligente vraag achteraan.

'Waarom rijden jullie in godsnaam langs deze onmogelijke hoek Gilze binnen?'

'Ach, wat moeten we anders, meneer? Op de Lange Wagenstraat zijn Mercedes en DAF niet gebouwd.'

'O,' sul ik nog maar een keer. Maar ik had net zo goed mijn mond kunnen houden. Ik deel de rest van mijn cola uit en neem de kortste weg terug. Naar huis. Onderzoek voltooid.